

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 listopada 1948 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej, wydane co do § 5 w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości; co do §§ 6 — 10 w porozumieniu z Ministrem Komunikacji; co do §§ 11 — 13 w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji i Żeglugi; co do § 14 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu; co do § 15 w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Komunikacji, Żeglugi i Przemysłu i Handlu oraz co do §§ 21 — 23 w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Spraw Zagranicznych, Sprawiedliwości, Oświaty, Kultury i Sztuki, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa, Przemysłu i Handlu, Żeglugi, Odbudowy, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia, Poczty i Telegrafów, Ziemi Odzyskanych.

Na podstawie art. 2 ust. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 pkt 1, art. 8 i 12 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) oraz art. 58 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174), zmienionej ustawą z dnia 25 lutego 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94) i dekretem z dnia 25 października 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

- 1) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107),
- 2) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o Tabeli opłat skarbowych, rozumieć należy Tabelę opłat skarbowych, stanowiącą załącznik do art. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej.

Do art. 2 ust. 2.

§ 2. Zwalnia się od opłaty skarbowej:

A. podania:

- 1) w sprawach, w których Skarb Państwa działa jako podmiot prawa prywatnego, z wyłączeniem spraw dotyczących sprzedaży przez urzędy likwidacyjne mienia niemieckiego i opuszczonego,
- 2) w sprawach obrotu towarowego z zagranicą, wnoszone przez osoby fizyczne i prawne, mające stałe miejsce zamieszkania albo siedzibę za granicą,
- 3) w sprawach upaństwowienia przedsiębiorstw oraz przymusowego wywłaszczenia na cele użyteczności publicznej,
- 4) o pracę w urzędach i władzach państwowych,
- 5) o przyznanie i wymiar — bez względu na podstawę prawną — zaopatrzeń ze Skarbu Państwa lub z funduszy przedsiębiorstw, zakładów i monopolów państwowych,

- 6) dotyczące zwrotu rolnikom części wkładu oszczędnościowego w myśl art. 20 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 74), zmienionej dekretem z dnia 28 lipca 1948 r. i 25 października 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415),
- 7) w sprawach uregulowanych dekretem z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389),
- 8) osób zamieszkałych w kraju lub za granicą w sprawach poszukiwania zaginionych w czasie działań wojennych lub w związku z tymi działaniami,
- 9) o wydanie wypisów (wyciągów i odpisów zupełnych, wyciągów i odpisów skróconych) z ksiąg stanu cywilnego prowadzonych za granicą przez polskich urzędników konsularnych,
- 10) o zezwolenie na sprzedaż oraz o wymianę znaczków skarbowych i urzędowych blankietów wekslowych,
- 11) wnoszone do sądów obywatelskich;

B. świadectwa:

- 1) wydawane na skutek podań wymienionych pod A,
- 2) poświadczenia przez władze i urzędy państwowe własnoręczności podpisów swych pracowników oraz zgodności z pierwopisem dokumentów urzędowych, wtóropisów, odpisów i wyciągów, sporządzonych przez tych pracowników, a mających związek z ich stosunkiem służbowym lub zawartą umową o pracę,
- 3) niezbędne do uzasadnienia podań wymienionych pod A pkt 6,
- 4) wymienione w poz. 2 lit. c oraz e Części I Tabeli opłat skarbowych, a wydawane przez sądy obywatelskie ;

C. przewidzianej w poz. 1 lit. f Części I Tabeli opłat skarbowych — załączniki do podań wymienionych pod A;

D. pisma stwierdzające:

- 1) pełnomocnictwo —

- a) do odebrania rzeczy ruchomej z wyjątkiem sumy pieniężnej, przekraczającej 2.000 zł,
 - b) w formie indosu pełnomocniczego na wekslach (art. 18 prawa wekslowego), warran- tach, czekach i przekazach,
 - c) do zastępstwa w postępowaniu sądowym, w którym mocodawcy służy prawo ubo- gich,
 - d) przedsiębiorstwa państwowego „Polska Pocz- ta, Telegraf i Telefon“ w obrocie żyrowym i czekowym z instytucjami kredytowymi,
 - e) w sprawach określonych powyżej pod A pkt 7 oraz w sprawach uregulowanych ustawą z dnia 30 stycznia 1948 r. o zbywa- niu i dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związków samorządu terytorial- nego niektórych kategorii mienia państwo- wego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75);
- 2) porękę za zobowiązania dłużne z tytułu po- zyczek udzielonych rolnikom przez Państwo w ramach akcji siewnej i nawozów sztucz- nych oraz z tytułu sprzedaży rolnikom przez Państwo ruchomości z dostaw U.N.R.R.A.;
 - 3) ustanowienie hipoteki —
 - a) przez Skarb Państwa,
 - b) przez instytucje ubezpieczeń społecznych w sprawach związanych z ich ustawową działalnością,
 - c) przymusowej (art. 244 prawa rzeczowego),
 - d) w związku z nabywaniem praw majątko- wych w trybie powołanego powyżej dek- retu z dnia 6 grudnia 1946 r.;
 - 4) przyjęcie na przechowanie rzeczy ruchomych—
 - a) przez przechwalnie bagażowe przedsię- biorstw państwowych: Polskie Linie Lot- nicze „LOT“, Państwowa Komunikacja Samochodowa oraz przedsiębiorstw kolei prywatnych pod przymusowym zarządem państwowym i przedsiębiorstw żeglugi,
 - b) przez przechwalnie rowerów i motocykli,
 - c) przez szatnie i garderoby wszelkiego ro- dzaju;
 - 5) przewóz —
 - a) bezpłatny rzeczy i osób,
 - b) rzeczy — w przypadkach, gdy ani nadanie, ani odbiór przesyłki nie następuje w Pol- sce (tranzyt);
 - 6) weksel —
 - a) płatny za granicą, jeżeli trasat lub wy- stawca wekslu własnego ma miejsce za- mieszkania lub siedzibę za granicą, chyba że zapłata całkowita lub częściowa nastą- piła w Polsce bądź powództwo o roszcze- nia z wekslu wytoczono przed sąd polski,
 - b) trasowany wystawiony za granicą, jeżeli wystawca ma miejsce zamieszkania lub sie- dzibę za granicą, a trasat wykonuje czyn- ności bankowe w Polsce.

§ 3. Obniża się opłatę skarbową:

1. w zakresie przewozów kolejowych — od przesyłek dzienników i czasopism do 1 zł od każ-

dego arkusza listu przewozowego lub innego tego rodzaju dokumentu (list ekspresowy, specjalny wykaz nadawczy),

2. w zakresie przewozu osób statkiem morskim lub powietrznym — od biletu lub innego doku- mentu, uprawniającego do jazdy statkiem morskim lub powietrznym, do różnicy między kwotą opła- ty skarbowej należną od biletu lub innego doku- mentu wydanego na dany przewóz a kwotą opłaty skarbowej uiszczoną poprzednio od kwitu zadatko- wego na ten przewóz,

3. w zakresie przyjęcia na przechowanie rzeczy ruchomych — od dokumentu, stwierdzającego przyjęcie na przechowanie papierów wartości- owych przez instytucje kredytowe — do kwoty 20 zł,

4. w zakresie podań o zezwolenie na założenie i prowadzenie przedsiębiorstwa — od podań o zez- wolenie na niestałe prowadzenie przedsiębiorstwa (§ 34 ust. 2), na dorywcze przedsięwzięcia rozryw- kowe, urządzone nie w lokalach, oraz na przed- stawienia teatralne, organizowane dorywczo — do kwoty 50 zł.

Do art. 3 i Tabeli opłat skarbowych Część II Przepisy dodatkowe Nr 13 lit. a).

§ 4. Obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej ciąży również na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych nie posiadających odrębnej oso- bowości prawnej.

Do art. 4 ust. 3.

§ 5. W zakresie obliczania, pobierania, za- świadczenia, prowadzenia rejestru oraz wpłacania opłaty skarbowej — notariusze stosują odpowied- nio przepisy §§ 46 — 50 oraz § 65 ust. 2 — 5, a sędzia obywatelski § 58 rozporządzenia z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 468).

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa przewozowe: „Pol- skie Koleje Państwowe“ i prywatne koleje pod przymusowym zarządem państwowym obliczają i pobierają opłatę skarbową oraz składają dekla- racje w następujący sposób:

Na podstawie prowadzonych w myśl obowią- zujących przepisów rachunkowych dla kas bileto- wych i towarowych miesięcznych wykazów nada- nego bagażu przez kasy towarowe nadawcze, mie- sięcznych wykazów przesyłek ekspresowych przez kasy nadania bagażowe, miesięcznych wykazów przesyłek nadesłanych przez kasy towarowe oraz wykazów przesyłek nadanych do zagranicy — w których to wykazach powinny być uwidocznione w osobnej rubryce sumy pobranych kwot z ty- tułu opłaty skarbowej od przewozu za okres mie- sięczny — biura kontroli dochodów przy dyrek- cjach okręgowych kolei państwowych sporządza- ją zgodnie z obowiązującym je regulaminem służ- bowym co miesiąc następujące zestawienia: a) ogólne zestawienie należności z przewozu towa- rów, b) zestawienie ostatecznych wyników z prze-

wozu bagażu w przesyłkach ekspresowych — z całego okręgu dyrekcji, wykazując w osobnej rubryce pobrane opłaty skarbowe za dany okres sprawozdawczy. Na podstawie obu zestawień oraz zlecenia księgowego następuje przekazanie opłat skarbowych, pobranych z całej dyrekcji danego okręgu, urzędowi skarbowemu siedziby danej dyrekcji, właściwemu do wymierzenia i poboru podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej.

2. Powyższe wykazy, zestawienia i księgi zastępują rejestr opłat skarbowych.

§ 7. 1. Osoby trudniące się przewozem towarów pojazdami mechanicznymi (przewoźnicy) prowadzą księgę przewozów według wzoru ustalonego obowiązującym regulaminem przewozu towarów pojazdami mechanicznymi. Księga przewozów powinna zawierać osobną rubrykę do wpisywania pobranej opłaty skarbowej. Księga ta zastępuje rejestr opłat skarbowych.

2. Przewoźnik obowiązany jest prowadzić zgodnie z obowiązującym regulaminem przewozu towarów „kwitariusz przewozowy“ osobno dla każdego pojazdu z zachowaniem kolejności numerów i wydawać pokwitowanie co do każdej przyjętej przesyłki. Grzbiet kwitariusza pozostaje w kwitariuszu, pokwitowanie zaś otrzymuje nadawca. Przewoźnik powinien tak w grzbiecie kwitariusza jak i w pokwitowaniu umieszczać zaświadczenie o uiszczeniu opłaty skarbowej o treści: „Opłatę skarbową od przewozu w kwocie 10 zł pobrano“.

§ 8. Przewoźnicy, dla których nie ustalono innego wzoru rejestru opłat skarbowych, prowadzą rejestry według wzoru Nr 1.

§ 9. Zaświadczenie o uiszczeniu opłaty skarbowej, zawierające pozycję rejestru opłat skarbowych i kwotę pobranej opłaty skarbowej, powinno być umieszczone zarówno na dokumencie wydawanym osobie nadającej rzecz do przewozu, jak i na dokumencie pozostającym u przewoźnika.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwo „Państwowa Komunikacja Samochodowa“ pobiera opłatę skarbową od dowodów stwierdzających otrzymanie bagażu ręcznego do przewozu (bilet taśmowy bagażowy) w myśl obowiązującej instrukcji handlowej i finansowej przedsiębiorstwa. Zaświadczenie pobrania opłaty skarbowej powinno być zamieszczone tak na samym bilecie bagażowym, jak i na jego grzbiecie.

2. W rozliczeniu ze sprzedanych biletów (cedułów), sporządzanym w myśl obowiązującej instrukcji handlowej i finansowej dla przedsiębiorstwa, konduktorzy uwidaczniają w specjalnej rubryce sumę opłat skarbowych, która powinna odpowiadać iloczynowi z pomnożenia ilości wydanych biletów bagażowych przez stawkę opłaty skarbowej.

W wykazie rozliczeń sprzedanych biletów, sporządzanym przez kasę danej stacji Państwowej

Komunikacji Samochodowej, należy wpisywać w oddzielnej rubryce sumy figurujące w rozliczeniu ze sprzedaży biletów, a pobrane przez poszczególnych konduktorów.

4. Na podstawie wykazów rozliczeń sprzedanych biletów centrala Państwowej Komunikacji Samochodowej sporządza ogólne zestawienie opłaty skarbowej za dany okres sprawozdawczy.

5. Wymienione w poprzednich ustępach wykazy zastępują rejestr opłat skarbowych.

6. W razie wykonywania przez Państwową Komunikację Samochodową przewozu rzeczy przedsiębiorstwo obowiązane jest prowadzić rejestr opłat skarbowych przewidzianych dla osób trudniących się przewozem pojazdami mechanicznymi (§ 7).

§ 11. 1. Przedsiębiorcy okrętowi, żeglugi morskiej, przybrzeżnej lub śródlądowej i żeglugi powietrznej, ich pełnomocnicy i komisanci prowadzą rejestr opłat skarbowych od przewozu osób i rzeczy (poz. 10 lit. a i b Części I Tabeli opłat skarbowych) według wzoru Nr 2.

2. Jeżeli płatnik prowadzi osobną ewidencję listów przewozowych lub innych tego rodzaju dokumentów, może wpisywać do rejestru pod jedną pozycję zbiorową wszystkie listy przewozowe lub inne tego rodzaju dokumenty za dany okres sprawozdawczy.

3. Przedsiębiorcy okrętowi (żegludowi) prowadzą powyższy rejestr opłat skarbowych (ust. 1) wspólnie dla swych zakładów filialnych; rejestr ten powinien obejmować również wszystkie te przypadki, w których zawarcie umowy o przewóz, a także odstąpienie od niej za wzajemną zgodą stron (stornowanie) nastąpiło za pośrednictwem zakładów filialnych. W razie stornowania umowy, tak w przypadkach, gdy przedsiębiorstwo zwraca klientowi całą sumę pobraną zaliczkowo (kwit zadatkowy), jak również gdy zatrzymuje pewną kwotę z sumy pobranej zaliczkowo, należy w rejestrze podać również pozycję, pod którą wpisano kwit zadatkowy, a przy tej pozycji powołać pozycję, pod którą dokonano stornowania. W tych przypadkach zamiast pozycji rejestru opłat skarbowych należy zamieszczać na dokumencie i jego odpisie odpowiednie oznaczenie umożliwiające odwołanie do odpowiedniej księgi, jej stronicy i pozycji.

§ 12. 1. Przedsiębiorcy okrętowi, żeglugi morskiej i przybrzeżnej, śródlądowej lub powietrznej, ich pełnomocnicy i komisanci zaświadczenia na oryginałach i odpisach dokumentów przewozowych, biletów okrętowych lub innych dokumentów uprawniających do jazdy statkiem morskim lub powietrznym oraz na listach przewozowych lub innych tego rodzaju dokumentach sporządzanych przez wysyłającego, a wręczanych przewoźnikowi, a także na kwitach bagażowych uiszczenie opłaty skarbowej z podaniem pozycji rejestru opłat skarbowych.

2. Jeżeli kwit bagażowy wydany został łącznie z biletem pasażerskim (na jednym blankiecie),

a bagaż podlega opłacie taryfowej (przewozowej), płatnik pobiera opłatę skarbową od kwitu bagażowego niezależnie od opłaty skarbowej od biletu pasażerskiego. Opłata ta powinna być uwidoczni-
na na kwicie bagażowym.

§ 13. Przedsiębiorcy okrętowi oraz żegluga powietrznej obliczają i pobierają opłatę skarbową od przewozu osób (poz. 10 lit. b Części I Tabeli opłat skarbowych) w przypadkach:

- 1) gdy na obszarze Państwa sporządzili sami lub przez swoje przedsiębiorstwo, pełnomocnika lub komisanta umowę o przewóz statkiem morskim lub powietrznym osoby w Polsce zamieszkałej, bez względu na to, czy wydanie dokumentu uprawniającego do jazdy następuje w kraju czy za granicą;
- 2) gdy osoba zamieszkała w Polsce otrzymała na obszarze Polski dokument uprawniający do jazdy statkiem morskim bądź pismo upoważniające do odbioru takiego dokumentu (prepaid), a przedsiębiorca ma siedzibę w Polsce lub działa tu przez swoje przedstawicielstwo albo przez pełnomocnika lub komisanta, bez względu na to, czy umowę przewozu zawarto na obszarze Polski czy za granicą.

§ 14. 1. Osoby trudniące się zawodowo przechowywaniem rzeczy cudzych (przechowawcy) powinny prowadzić rejestr opłat skarbowych według wzoru Nr 3.

2. Przepisy § 9 o zaświadczeniu stosuje się odpowiednio.

3. W razie wydawania przez przechowawcę (dom składowy) dowodów przechowania z księgi grzbietowej (jukstowej) — zaświadczenie powinno być umieszczone zarówno na części pozostającej w księdze grzbietowej, jak i na składowym dowodzie posiadania oraz na warrancie (składowym dowodzie zastawniczym) z podaniem pozycji rejestru opłat.

§ 15. Płatnicy wymienieni w art. 4 ust. 1 z wyjątkiem notariuszów stosują w zakresie opłat skarbowych przepisy §§ 64 — 66 rozporządzenia z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych z tą różnicą, że wykazy (deklaracje § 65 ust. 4 powołanego rozporządzenia) powinny podawać oddzielnie kwoty pobranej opłaty skarbowej oraz łączną sumę podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej.

Do art. 4 ust. 5.

§ 16. Przesuwa się określone w art. 4 ust. 5 terminy wpłacania opłaty skarbowej od dokumentów przewozowych, wymienionych w poz. 10 Części I Tabeli opłat skarbowych, dla następujących przedsiębiorstw:

- 1) dla przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ — do końca trzeciego miesiąca po miesiącu, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty;

2) dla przedsiębiorstw kolei prywatnych pod przymusowym zarządem państwowym — do końca pierwszego miesiąca po miesiącu, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty;

3) dla przedsiębiorstw: „Państwowa Komunikacja Samochodowa“, Polskie Linie Lotnicze „LOT“, „Polska Żegluga na Odrze“ i „Żegluga na Wiśle“ oraz dla przedsiębiorstw okrętowych (żeglugowych) morskich — do trzeciego dnia drugiego miesiąca po miesiącu, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty.

Do art. 6 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2.

§ 17. 1. Obliczenie opłaty skarbowej od weksłu przez właściwy urząd skarbowy nie nastąpi w przypadkach, gdy przedstawiono:

- 1) zwykły papier nie zapisany (a więc także nie zaopatrzony w podpis), a podatnik oświadcza, że na tym papierze ma być wystawiony weksel,
- 2) blankiet wekslowy urzędowy lub nieurzędowy, nie wypełniony i nie podpisany,
- 3) pismo sporządzone na zwykłym papierze, nie zaopatrzone w żaden podpis, a zawierające nazwę „weksel“ bądź także inne jeszcze cechy weksłu (art. 1 i 101 prawa wekslowego), lecz nie wymieniające sumy wekslowej.

2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 urząd skarbowy postąpi następująco:

- 1) jeżeli kwota opłaty skarbowej, zadeklarowana przez podatnika, nie przewyższa 2.000 zł, kasa urzędu skarbowego przyjmie ją w znaczkach skarbowych, naklei znaczki skarbowe na odwrotnej stronie pisma (ust. 1), skasuje te znaczki pieczęcią urzędową w sposób określony w § 83 rozporządzenia z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych, a poniżej umieści adnotację, którą zaopatrzy w podpis i pieczęć urzędową;
- 2) jeżeli kwota opłaty skarbowej, zadeklarowana przez podatnika, przewyższa 2.000 zł, kasa urzędu skarbowego — po pobraniu zadeklarowanej kwoty opłaty skarbowej — wyda podatnikowi pokwitowanie, na odwrocie zaś przedstawionego pisma (ust. 1) umieści adnotację i zaopatrzy ją w podpis i pieczęć urzędową.

§ 18. 1. Gdy chodzi o uzupełnienie niedostatecznej wartości weksłu in blanco lub o uiszczenie opłaty skarbowej od weksłu — poza przypadkami określonymi w § 17 — podatnik powinien przedstawić właściwemu urzędowi skarbowemu odnośny weksel in blanco lub pismo podlegające opłacie od weksłu (w szczególności tekst weksłu wymieniający sumę wekslową, ale nie zaopatrzony w żaden podpis, tekst weksłu trasowanego płatnego na własne zlecenie wystawcy, zaopatrzony jedynie w podpis wystawcy) celem urzędowego obliczenia (urzędowego wymiaru) opłaty skarbowej.

2. Celem uiszczenia opłaty skarbowej od przekazu (poz. 4 lit. a Części I Tabeli opłat skarbowych) lub od czeku (przepis dodatkowy Nr 17 Części II Tabeli opłat skarbowych) należy powyższe pismo przedstawić właściwemu urzędowi skarbowemu, który dokona wymiaru urzędowego, stosując odpowiednio przepisy ust. 1.

Do art. 6 ust. 3.

§ 19. 1. Zezwolenie na uiszczanie opłat skarbowych gotówką (bezpośrednie uiszczenie) udziela właściwy urząd skarbowy.

2. Zezwolenie może być w każdym czasie odwołane bez podania powodów, a osoba, której zezwolenia udzielono, może w każdym czasie zrzec się udzielonego jej prawa. Dopóki nie nastąpiło ani odwołanie ani zrzeczenie się, osoba, której zezwolenia udzielono, jest obowiązana do bezpośredniego uiszczenia opłaty skarbowej we wszystkich bez wyjątku przypadkach, objętych zezwoleniem.

3. Jeżeli osoba, której udzielono zezwolenia, posiada oddziały lub odrębne zakłady, zezwolenie na bezpośrednie uiszczanie, udzielone centrali, nie obejmuje samo przez się oddziałów i zakładów.

4. Jeżeli centrala, oddziały lub zakłady znajdują się w dwu lub więcej okręgach urzędów skarbowych podległych jednej izbie skarbowej, zezwolenia udziela właściwa izba skarbową, a jeżeli znajdują się w okręgach urzędów skarbowych, podległych różnym izbom skarbowym, zezwolenia udziela Minister Skarbu.

§ 20. 1. Osoba, której udzielono zezwolenia, powinna prowadzić „rejestr opłat skarbowych uiszczanych bezpośrednio” według wzoru, który ustali właściwa władza podatkowa udzielająca zezwolenia.

2. Na każdym egzemplarzu pisma, od którego opłata skarbową powinna być uiszczona bezpośrednio, osoba, która uzyskała zezwolenie na bezpośrednie uiszczenie, umieści zaświadczenie o uiszczeniu opłaty skarbowej w następującym brzmieniu: „Opłatę skarbową zł... uiszczył (uiszcili) bezpośrednio... (imię i nazwisko lub firma) w... (miejscowość) pod poz... rejestru z roku 19... w dniu...”.

3. Władza udzielająca zezwolenia może zwolnić od prowadzenia rejestru pod warunkiem utworzenia w jednej z ksiąg, prowadzonych przez osobę otrzymującą zezwolenie, rubryki przeznaczonej do uwidocznienia opłaty skarbowej. W takim przypadku na pismach, od których opłatę skarbową powinno się uiszczyć bezpośrednio, wymienia się — zamiast pozycji rejestru — odpowiednie oznaczenie, umożliwiające odszukanie odnośnej księgi, jej stronicy i pozycji.

4. Osoba prowadząca rejestr powinna bieżąco wpisywać do rejestru każde pismo, od którego opłata skarbową ma być uiszczona bezpośrednio.

5. Kwoty opłat skarbowych od pism, zapisanych do rejestru w danym miesiącu, należy pod-

sumować, a sumę łączną wnieść do kasy właściwego urzędu skarbowego w ciągu 10 dni po upływie miesiąca, w którym pismo zostało wpisane do rejestru, przy dołączeniu deklaracji według przepisanej wzoru.

Do art. 7 i 8.

§ 21. 1. W przypadku uiszczenia opłaty skarbowej od podania znaczkami skarbowymi należy znaczki te nakleić w miarę możliwości na przedniej stronie podania.

2. Skasowania znaczków skarbowych na podaniu, jeżeli nie nasuwa się podejrzenie, że były uprzednio użyte, podrobione lub przerobione, dokonuje urzędnik biura podawczego uprawnionego urzędu przez przekreślenie ich bądź atramentem na krzyż w ten sposób, aby kreski znajdowały się częściowo na papierze poza znaczkami, bądź też w sposób mechaniczny pieczęcią lub kasownikiem tak, aby część pieczęci lub kasownika znajdowała się na papierze poza znaczkami.

3. Powtórnego skasowania znaczków dokonuje urzędnik załatwiający podanie przez umieszczenie atramentem na każdym znaczku daty załatwienia podania w ten sposób, aby część daty przechodziła na znaczek sąsiedni lub na papier.

4. Przy uiszczeniu opłaty skarbowej od załączników stosuje się przepisy poprzednie z tą zmianą, że przy dodatkowym nadesłaniu załączników znaczki nakleja się na załączniku.

5. W przypadku wniesienia podania drogą telegraficzną urząd nadawczy umieszcza po podpisie nadawcy uwagę „opłata skarbową... zł” i kasuje znaczki skarbowe na blankiecie telegraficznym odciskiem stempla kalendarzowego. Urzędy, powołane do przyjmowania telegramów, nie odmawiają przyjęcia telegramów w razie odmowy uiszczenia opłaty skarbowej i nie są obowiązane badać, czy podanie telegraficzne podlega opłacie skarbowej i w jakiej wysokości. Mają jednak przy telegramach, zawierających podania wystosowane do urzędów państwowych, a nie zaopatrzonych w znaczek skarbowy, zwrócić uwagę nadawcy, że może uiszczyć opłatę skarbową naklejając na blankiecie telegraficznym znaczek skarbowy odpowiedniej wartości. Jeżeli nadawca mimo tej uwagi nie zaopatrzy telegramu w znaczek skarbowy, urząd nadawczy stwierdzi to, umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „opłaty skarbowej odmówiono”.

6. Jeżeli opłaty skarbowej od podania nie uiszczono, urząd państwowy postąpi w myśl art. 7 pkt 1 dekretu o opłacie skarbowej i art. 165 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym. W przypadkach załatwienia podania mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia należnej opłaty skarbowej, a także w przypadku zastosowania zwolnienia na zasadzie przepisów dodatkowych (Tabela opłat skarbowych Część II) albo na zasadzie rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych na podstawie art. 2 ust. 2, należy umieścić odpowiednią notatkę na podaniu.

7. Jeżeli strona, w przypadkach określonych w art. 165 ust. 3 dekretu o postępowaniu podatkowym, dostarczy na skutek wezwania znaczki skarbowe, urzędnik biura podawczego nakleja je na egzemplarzu wezwania pozostającym w urzędzie i kasuje je w sposób określony w ust. 2.

8. W razie nieuiszczenia opłaty skarbowej od podania w terminie (art. 5 ust. 1 pkt 1) nie pobiera się dodatku za zwłokę.

§ 22. 1. Jeżeli w wyniku załatwienia podania strona ma otrzymać świadectwo urzędowe podlegające opłacie skarbowej, opłata skarbową powinna być uiszczona przed wręczeniem tego świadectwa. W razie uiszczenia opłaty skarbowej od świadectwa w znaczkach skarbowych urząd państwowy wydający świadectwo nakleja te znaczki na świadectwie i kasuje pieczęcią urzędową w sposób określony w § 21 ust. 2.

2. Jeżeli opłata skarbową ma być uiszczona w gotówce (§ 23 ust. 3), strona powinna przy uiszczeniu opłaty skarbowej złożyć deklarację wymieniającą: kwotę opłaty skarbowej, przedmiot opłaty skarbowej oraz nazwisko i imię (firmę, nazwę) i adres. Deklaracja powinna być zaopatrzona w datę i podpis osoby wpłacającej. Urząd państwowy wydający świadectwo poświadcza na podstawie kwitu kasowego uiszczenie opłaty skarbowej na świadectwie, a kwit kasowy dołącza do aktu.

3. W przypadkach zwolnienia strony od uiszczenia opłaty skarbowej od świadectwa na zasadzie przepisów dodatkowych (Tabela opłat skarbowych Część II) albo na zasadzie rozporządzeń Ministra Skarbu, wydanych na podstawie art. 2 ust. 2, należy tak w akcie jak i w świadectwie podać podstawę prawną zwolnienia.

4. W razie przedstawienia urzędowi skarbowemu pełnomocnictwa lub pisma stwierdzającego zawarcie umowy do urzędowego skasowania znaczków skarbowych — stosuje się odpowiednio przepisy §§ 83 i 85 rozporządzenia z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych. Termin do przedstawienia powyższych pism urzędowi skarbowemu (termin płatności) określa art. 6 ust. 1 pkt 4.

Do art. 8.

§ 23. 1. Przepisy dotyczące rodzaju, sposobu wyrobu, sprzedaży oraz wysokości wynagrodzenia za sprzedaż, sposobu urzędowego kasowania znaczków skarbowych i najwyższej kwoty opłaty skarbowej, która może być wpłacona przez użycie znaczków skarbowych, zawierają §§ 71 — 74, 83 i 85 rozporządzenia z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych.

2. Przepisy §§ 75 — 82 powyższego rozporządzenia wykonawczego, dotyczące wymiany znaczków skarbowych — stosuje się również do znaczków naklejonych na podaniach i świadectwach (poz. 1 i poz. 2 Części I Tabeli opłat skarbowych) w przypadkach:

- a) gdy podania, wystosowanego do władzy lub urzędu państwowego, nie wniesiono;
- b) gdy urząd, który świadectwo przygotował, następnie je unieważnił.

3. Przepisy § 85 powołanego rozporządzenia wykonawczego dotyczące najwyższej kwoty podatku, która może być wpłacona znaczkami skarbowymi, stosuje się odpowiednio również do świadectw (poz. 2 Części I Tabeli opłat skarbowych).

§ 24. 1. Wypuszczony zostaje jeden rodzaj urzędowych blankietów wekslowych z 9 kategoriami wartości, mianowicie:

- 1) wartości 40 zł w kolorze ciemno-granatowym; winieta na poddruku żółtym,
- 2) wartości 23 zł, 43 zł, 83 zł i 203 zł w kolorze czerwonym; winieta na poddruku żółtym,
- 3) wartości 5 zł, 7 zł, 11 zł i 15 zł w kolorze ciemno-granatowym; winieta na poddruku szaro-zielonym.

2. Urzędowe blankiety wekslowe wykonane są na papierze posiadającym w przezroczu wodny znak bieżący. Wymiar blankietów wekslowych około 27,8 × 10,8 cm.

3. Blankiet wekslowy składa się z trzech części: tekstu objaśniającego, winiety oraz części przeznaczonej na napisanie umowy wekslowej. Tekst objaśniający zawiera napis: „Urzędowy blankiet wekslowy“ w jednym wierszu, w drugim „Cena (z odpowiednią liczbą) zł“. Winieta składa się z trzech tarcz: górna i dolna są okrągłe, środkowa — owalna. Tarcze górna i środkowa posiadają tło ciemne, tarcza dolna — tło jasne. Na tarczy górnej umieszczone jest godło Państwa, na tarczy dolnej liczba oznaczająca cenę, pod nią napis „ZŁOTYCH“; na tarczy owalnej napis „OPŁATA SKARBOWA ZŁ (odpowiednia liczba) ZŁ“. Wszystkie tarcze okolonie są ornamentacją z motywów roślinnych i giloszowych. Cała winieta wykonana jest na kolorowym poddruku. Część trzecia, przeznaczona na wypełnienie umowy wekslowej, zawiera tekst: dnia 19 . . Na zapłac. . . . za ten weksel na zlecenie sumę. Płatny

§ 25. Przepisy § 23 w sprawie sprzedaży oraz wysokości wynagrodzenia za sprzedaż znaczków skarbowych stosuje się odpowiednio do urzędowych blankietów wekslowych.

- § 26. 1. Wymiana blankietu wekslowego tj.:
- 1) blankietu urzędowego (§ 24) zaopatrzonego bądź nie zaopatrzonego w znaczki skarbowe,
 - 2) blankietu nieurzędowego lub zwykłego papieru, na których skasowane zostały znaczki skarbowe przez kasę urzędu skarbowego (§ 17) z równoczesnym zaświadczeniem uiszczenia opłaty skarbowej od wekslu bądź na którym umieszczono zaświadczenie urzędu skarbowego, stwierdzające, iż opłatę od wekslu uiszczono gotówką,

3) blankietu nieurzędowego lub zwykłego papieru, na których znaczki skarbowe skasował notariusz, bank albo urząd państwowy na mocy zezwolenia udzielonego przez Ministra Skarbu (art. 8) — nastąpi:

- a) gdy blankiet taki nie zawiera żadnego tekstu pisanego ani też podpisu, a nie może być użyty do sporządzenia weksłu np. z powodu poplamienia, przedarcia itp.;
- b) gdy na blankiecie umieszczony jest tekst weksłu, ale nie ma żadnego podpisu;
- c) gdy na wekslu trasowanym, płatnym na własne zlecenie wystawcy lub na jego rzecz, znajduje się tylko podpis wystawcy (a nie ma ani podpisu akceptanta ani indosu);
- d) gdy na wekslu nie są podpisani ani wystawca, ani akceptant, ale są indosy.

2. Wymiana przewidziana w ust. 1 pkt 3 lit. c nastąpi tylko w tym przypadku, gdy jest niewątpliwe, że blankiet urzędowy, przedstawiony do wymiany, zawierał — już w chwili zaopatrzenia go w podpis — tekst weksłu trasowanego, płatnego na własne zlecenie wystawcy lub na jego rzecz, oraz że podpis, umieszczony na wekslu, jest podpisem wystawcy.

3. Do wymiany blankietów wekslowych stosuje się odpowiednio przepisy §§ 75 — 82 rozporządzenia z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych.

§ 27. Narodowy Bank Polski, Państwowy Bank Rolny, Bank Gospodarstwa Krajowego, Poczta Kasa Oszczędności, Polski Bank Komunalny, Komunalny Bank Kredytowy, Bank Handlowy S. A. w Warszawie, Bank Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, Bank Gospodarstwa Spółdzielczego, komunalne kasy oszczędności, spółdzielnie należące do Centralnego Związku Spółdzielczego tudzież banki i spółdzielnie kredytowe, powołane do życia dekretem z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) oraz notariusze mogą kasować znaczki skarbowe jedynie na blankietach wekslowych (urzędowych albo nieurzędowych) oraz na pismach, zawierających co najmniej nazwę „weksel“, wymieniających sumę wekslową; nie mogą kasować znaczków skarbowych umieszczonych na zwykłym papierze nie zapisanym lub zaopatrzonym jedynie w podpis, jak również w przypadkach uiszczenia opłaty skarbowej od weksłu po nastaniu innych okoliczności przewidzianych w art. 5 ust. 3 lub po upływie terminu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 4.

§ 28. 1. Znaczki skarbowe nakleja się na odwrotnej stronie weksłu lub blankietu wekslowego; jeżeli jednak na wekslu, wystawionym za granicą, są już indosy, to należy umieścić znaczki skarbowe bezpośrednio poniżej ostatniego indosu tak, aby między indosem a znaczkami nie było

odstępu. Tak umieszczone znaczki skarbowe kasuje się przez wypisanie na każdym znaczku daty skasowania i wyciśnięcie pieczęci urzędowej bądź firmowej osoby uprawnionej do kasowania znaczków; pieczęć powinna być tak wyraźna, aby dała się łatwo odczytać.

2. Poniżej znaczków skarbowych należy umieścić zaświadczenie: „Skasowano znaczki skarbowe za zł słowami“; zaświadczenie to powinno być podpisane przez osobę, która dokonała skasowania.

Do art. 13.

§ 29. 1. Przepis art. 5 ust. 3 o najniższej opłacie skarbowej od weksłu in blanco nie dotyczy weksli in blanco, wystawionych i opłaconych opłatą stemplową co najmniej w kwocie 30 zł (art. 122 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) przed dniem 1 maja 1947 r., jeżeli data ich wystawienia i opłacenia opłatą stemplową zostanie udowodniona.

2. Dotychczasowe urzędowe blankiety wekslowe mogą być używane aż do wyczerpania zapasu.

Do Tabeli opłat skarbowych Część I.

Do poz. 1 i 2.

§ 30. Podania wnoszone do osób prawa publicznego, którym na podstawie przepisów prawnych zlecono wykonywanie państwowych czynności administracyjnych, i świadectwa wydawane na skutek tych podań nie podlegają opłacie skarbowej.

§ 31. 1. Zgłoszenia prowadzenia przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji, składane w dopełnieniu ustawowego obowiązku, nie są podaniami w rozumieniu poz. 1 lit. a Części I Tabeli opłat skarbowych (np. zgłoszenie w myśl art. 7 prawa przemysłowego przedsiębiorstwa nie należące do koncesjonowanych, zgłoszenie w myśl § 1 rozporządzenia o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych — Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 103, poz. 801 — dorywczego przedsięwzięcia rozrywkowego, zgłoszenie w myśl art. 100 prawa akcyzowego — Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 29, poz. 122 — wyrobu krochmalu itp.).

2. W przypadkach, gdy na podstawie przepisów szczególnych, regulujących obowiązek uzyskania zezwoleń (koncesji), wymagane jest uzyskanie kilku różnych zezwoleń (koncesji) na prowadzenie tego samego przedsiębiorstwa, opłatę skarbową należy uiścić od każdego zezwolenia (koncesji), nawet gdyby ich udzielono w jednym świadectwie.

§ 32. 1. Do świadectw zalicza się również poświadczania własnoręczności podpisu (legalizacja

podpisu) przez władze państwowe; poświadczenia te dokonywane przez notariuszów nie podlegają opłacie skarbowej jako świadectwa wydawane nie przez władze i urzędy państwowe.

2. Jeżeli w jednym poświadczeniu zalegalizowano kilka podpisów, opłata skarbową należy się od każdego poświadczanego podpisu.

Do poz. 2 lit. c. i lit. e.

§ 33. Za pełną stronicę uważa się stronicę zawierającą 25 wierszy.

Do poz. 2 lit. j.

§ 34. 1. Koncesjami w rozumieniu przepisu poz. 2 lit. j są zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw zarobkowych, których udzielenie zależy od swobodnego uznania właściwego urzędu państwowego, bez względu na to, jak są nazwane w odnośnych przepisach prawnych.

2. Przedsiębiorstwo jest prowadzone na stałe w rozumieniu przepisu poz. 2 lit. j w przypadkach, gdy zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa nie ogranicza się do prawa wykonania jednej czynności zarobkowej lub pewnej ściśle oznaczonej liczby takich czynności. Zezwolenie wydane na sezon jest zezwoleniem na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa, a zezwolenie na urządzenie loterii fantowej lub bufetu z wyszynkiem na zabawie ludowej jest zezwoleniem na niestałe prowadzenie przedsiębiorstwa.

Do poz. 2 lit. j pkt 8 a (1) i b (1).

§ 35. Za członków rodziny w rozumieniu przepisu poz. 2 lit. j pkt 8 a (1) i b (1) należy uważać osoby zaliczone do I, II i III klasy podatkowej w art. 16 dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych, a pozostające z właścicielem przedsiębiorstwa we wspólnym gospodarstwie domowym.

Do poz. 6 lit. b.

§ 36. Innym pełnomocnictwem w rozumieniu przepisu poz. 6 lit. b jest pełnomocnictwo upoważniające łącznie do dwu lub wszystkich czynności wymienionych w poz. 6 lit. a bądź też do czynności nie wymienionej w poz. 6 lit. a lub do czynności obu tych rodzajów łącznie.

Do poz. 7 lit. b.

§ 37. Jeżeli w przypadkach określonych w poz. 7 lit. b poręka została udzielona przez kilku poręczycieli, opłata skarbową należy się od każdej udzielonej poręki.

Do poz. 8.

§ 38. 1. Przedmiotem opłaty skarbowej jest dokument stwierdzający ustanowienie hipoteki.

2. Wierzytelnościami nie podlegającymi podatkowi od nabycia praw majątkowych są te wierzytelności, które nie podlegają opodatkowaniu na podstawie art. 3 lub 4 dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych, albo na zasadzie rozporządzeń Ministra Skarbu wydanych na podstawie art. 23 tegoż dekretu.

Do poz. 9.

§ 39. Nie uważa się za przyjęcie na przechowanie rzeczy ruchomych przez przewoźnika (spedytora) tych przypadków, gdy przechowanie jest czynnością uboczną umowy o przewóz (spedycję).

Do poz. 10 lit. a.

§ 40. 1. Za listy przewozowe lub inne tego rodzaju dokumenty uważa się również: kwity bagażowe komunikacji wewnętrznej i międzynarodowej, listy ekspresowe komunikacji wewnętrznej i międzynarodowej, listy przewozowe komunikacji wewnętrznej i międzynarodowej, zlecenia — listy przewozowe na przewóz przesyłek wojskowych, zgłoszenia przewozu stacyjnego, wykazy przesyłkowe, konosamenty, rachunki wystawione przez przewoźnika i inne dokumenty zastępujące wymienione dokumenty przewozowe (np. bilety rowerowe, bilety blankietowe na dopłatę).

2. Za dokumenty przewozowe nie uważa się wtórników i odpisów listów przewozowych.

3. Arkuszem w rozumieniu poz. 10 lit. a jest każdy list przewozowy oraz każdy dodatkowy arkusz listu przewozowego, jeżeli miejsce przeznaczone do wyszczególnienia towaru nie wystarcza; dodatkowy arkusz listu przewozowego powinien mieć te same rozmiary, co list przewozowy.

Do poz. 10 lit. b.

§ 41. Innym dokumentem uprawniającym do jazdy statkiem morskim jest również kwit dodatkowy.

Do poz. 11.

§ 42. Nie uważa się za umowę majątkową małżeńską układów o wzajemnych stosunkach majątkowych małżonków na przypadek rozwodu.

Do Tabeli opłat skarbowych Część II.

Do przepisu Nr 1.

§ 43. 1. Podanie, wniesione przez dwie lub więcej osób, albo przez ustawowego zastępcę lub pełnomocnika dwu lub więcej osób, podlega opłacie jednokrotnej tylko wtedy, gdy pochodzi od współwłaścicieli i dotyczy ich wspólnego majątku

lub jeżeli wyrażone w podaniu żądanie opiera się na tych samych tytułach prawnych.

2. W braku warunków powyższych (ust. 1) należy opłatę skarbową uiścić tyle razy, ile osób wymieniono w podaniu w charakterze osób interesowanych (np. podanie zbiorowe).

Do przepisu Nr 2.

§ 44. Podanie ponowne, w którym podatnik jedynie ponagla załatwienie pierwszego podania, nie podlega opłacie skarbowej.

Do przepisu Nr 13.

§ 45. W sprawie zwolnienia od opłaty skarbowej, przysługującego osobom prawnym, których dochód zgodnie ze statutem obracany jest w całości na cele wymienione w przepisie Nr 13 pod lit. a, stosuje się odpowiednio § 9 rozporządzenia z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych z tą różnicą, że w przypadkach, gdy należna opłata skarbowa nie przewyższa kwoty 1500 zł, przepisy § 9 ust. 4 zdanie drugie oraz ust. 5 zdanie drugie powyższego rozporządzenia wykonawczego nie mają zastosowania.

Do przepisu Nr 17.

§ 46. Czek, w którym wystawcą i trasatem są dwa oddziały tego samego przedsiębiorstwa (banku), nie podlega opłacie skarbowej; okoliczność, czy oddziały te znajdują się w różnych miejscowościach, czy też w tej samej miejscowości, jest bez znaczenia.

Do przepisu Nr 32.

§ 47. 1. Za żeglugę przybrzeżną w rozumieniu przepisu Nr 32 uważa się jedynie żeglugę statkami morskimi między portami w kraju, a za żeglugę powietrzną krajową — jedynie żeglugę powietrzną między portami lotniczymi w kraju.

2. Od biletu na przejazd lub przelot do portów zagranicznych należy się opłata skarbową od całej sumy, na jaką opiewa bilet.

§ 48. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przepisy §§ 2 i 3 mają moc obowiązującą od dnia 1 maja 1947 r.

Minister Skarbu:

w z. *Wincenty Jastrzębski*

Minister Obrony Narodowej:

Michał Zymiński
Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Oświaty:

Stanisław Skrzyszewski

Minister Kultury i Sztuki:

Stefan Dybowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociol

Minister Leśnictwa:

Bolesław Podedworny

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *Eugeniusz Szyr*

Minister Żeglugi:

Adam Rapacki

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

w z. *Edmund Giebartowski*

Minister Zdrowia:

w z. *Bogusław Kożusznik*

Minister Poczty i Telegrafów:

w z. *Zenon Lipiński*

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu
z dnia 8 listopada 1948 r. (poz. 469).

Wzór Nr 1
do § 8

R e j e s t r o p ł a t s k a r b o w y c h
od dokumentów stwierdzających przyjęcie rzeczy do przewozu

Pozycja bieżąca	Data zapisania do rejestru	Nazwisko i imię osoby nadającej rzecz do przewozu	Numer listu przewozowego bądź innego dokumentu stwierdzającego przyjęcie rzeczy do przewozu	Kwota pobranej opłaty skarbowej w złotych	UWAGI
1	2	3	4	5	6

Wzór Nr 2
do § 11

R e j e s t r o p ł a t s k a r b o w y c h
od dokumentów przewozu osób i rzeczy statkami żeglugi morskiej,
przybrzeżnej lub śródlądowej i żeglugi powietrznej

Pozycja bieżąca	Data wpisu do rejestru	Numer listu przewozowego albo numer i seria biletu bądź kwitu zadatkowego	Suma wynagrodzenia za przewóz łącznie ze świadczeniami ubocznymi	Stawka lub stopa opłaty skarbowej	Kwota pobranej opłaty skarbowej	UWAGI
			złotych		złotych	
1	2	3	4	5	6	7

Wzór Nr 3

do § 14

**Rejestr opłat skarbowych
do dokumentów stwierdzających przyjęcie rzeczy na przechowanie.**

Pozycja bieżąca	Data wystawienia pisma stwierdzającego przyjęcie rzeczy na przechowanie	Nazwisko i imię osoby dającej rzecz na przechowanie	Kwota pobranej opłaty skarbowej w złotych	Uwagi
1	2	3	4	5

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Min. Sprawiedl. w Warszawie, ul. 6-go Sierpnia 6